

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 71 stemmer mod 64.

Ændringsforslag nr. 5 og 6, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 7 og 8 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Klassestørrelser, skolenedlæggelser og sam-læsning m.v.).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 24/11 88. Betænkning 9/12 88).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pernille Forchhammer (S):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag fik vi i Socialdemokratiet den helt bestemte opfattelse – og jeg håber, undervisningsministeren vil korrigere mig, hvis vi har opfattet det forkert, eller hvis den siden skulle være blevet forkert – at det var ministerens største ønske, at der kom et dejlig stort, bredt og meget seriøst flertal bag vedtagelsen af lovforslag nr. L 111 og ikke et snævert, spinkelt flertal på et enkelt eller to mandater.

Vi fik også den opfattelse, at ministeren trods proceduren bag lovforslag nr. L 111 ikke ønskede at bryde samarbejdet med partierne bag den 13 år gamle folkeskolelov. Det er gode intentioner, og jeg vil gerne rose ministeren for, at han havde dette ønske.

Jeg tror ikke, ministeren nærrede dette ønske for sin egen forfængeligheds skyld, men for den danske folkeskoles skyld, for de hundredtusinder af børn, der skal tilbringe 9, 10 eller 11 år i folkeskolen, de børn, som skal have en uddannelse, som de kan være trygge ved og stolte af, og som kan bringe dem videre som aktive samfundsborgere i dette samfund. Det er for disse børns skyld, at et lovforslag som L 111 ikke må vedtages af et flertal på ét eller to mandater. Det er af hensyn til disse børn, at udviklingen af folkeskolen skal sikres rimelig stabilitet og ikke tilfældigt skiftende flertal.

Vi havde ved førstebehandlingen to alvorlige hovedanker mod forslaget, to forhold, som vi ønskede at forhandle, og som vi ønskede ændret. Vi havde ventet udspil eller initiativ fra ministeren til at imødekomme disse to forhold; men der er intet sket, hvorfor vi i dag naturligvis har de samme indvendinger.

Hvis ministeren i mellemtiden skulle have glemte dem, kan jeg fortælle, at det har vi i Socialdemokratiet ikke, og jeg skal i det efterfølgende forsøge at opfriske ministerens hukommelse i håb om, at vi stadig væk kan nå at lave en god og stabil lovændring.

Det er et forligsresultat, der præsenteres i lovforslaget, har ministeren sagt, og det er så sandelig et forligsresultat, som indeholder mulighed for forringelse af folkeskolen. Men det kan vi i Socialdemokratiet godt acceptere af én eneste grund, nemlig at det er gode folk, som skal føre tankerne ud i livet, og det er gode folk, som ministeren også kender. Det er nemlig landets mange folkeskolelærere, det er forældre, det er elever, og det er kommunalbestyrelsesmedlemmer, alle placeret i det enkelte lokalsamfund omkring den berørte folkeskole. Det er dem, som skal føre lovforslag nr. L 111 ud i livet – eller er det?

For har ministerens lange arm ikke lagt sig om hele lovforslaget og fjernet den reelle indflydelse fra de gode folk i kommunerne og på skolerne ved at lægge den ind til én mand, nemlig undervisningsministeren?